

bør foretages i Leiren, men som meget mere passende og rigtig og med mindre Beføstning kunde foretages ved Hjemstedet. Herved tænker jeg paa alle de manuelle og elementære Dveller samt Dveller med mindre Troppeafdelinger, hvis Foretagelse i Leirtiden afknapper den Tid, som hensigtsmæssigt burde anvendes til andre Discipliner. Dernæst har jeg ogsaa forestillet mig, at en Del af de Dveller, som jeg mener bør tillægges en særlig Betydning, ikke stilles saaledes, at de ikke, lildels som en Følge af hele Leirvæsenets Indretning, kunne foretages, som de burde; hermed mener jeg Marschøvelser i stort Omfang, Bivualeringer, Kantoneringer med dertil naturligtvis henhørende Tilberedelse af Naturalforpleining med Mere. Jeg tror, at man med Hensyn til den første Klasse, jeg nævnte, kan udelade en hel Del, og at man har givet den sidste Klasse en Udstrækning og et Omfang, som ifølge de nuværende Tilstande i Leirene, jeg vil ikke sige aldeles ikke, men saa godt som ikke kan bringes i Udførelse. Herom er der imidlertid for Diebliffet ikke Tale; her er naturligtvis ikke Tale om, hvorledes Leirøvelserne burde være, men jeg har blot villet gjøre opmærksom paa de to Ting, jeg her har havt for Die, og som jeg, hvis jeg har den Ære at være her tilstede, naar Revisionen kommer for, ikke skal undlade at bringe paa Bane. Søvrigt vil jeg med Hensyn til Leiren i det Hele taget gjøre opmærksom paa, at de Franffe hidtil hvert Aar have haft Leirøvelser med faste Leire, hvorimod Lydskerne ingen Leirøvelser have havt, hvilket jeg tror fortjener at komme i Betragtning. Jeg vil i den Henseende gjøre opmærksom paa et Ord, som Chefen for Staben i 1848, Læsføe, lod indflyde i en Dagsbefaling — man kan naturligtvis ikke bogstavelig anvende den her —, der lod saaledes: „Lær af Sjenden“. Det er vel ikke her nogen Sjende, vi skulle lære af; men det er dog af en Side, fra hvilken vi mindre gjerne ville tage Exempel. Da her jo ikke er Tale om at kritisere eller at anfille Betragtninger med Hensyn til Leirøvelser, skal jeg imidlertid ikke gaa videre ind derpaa paa dette Stadium, da jeg ikke finder Liden og Stedet passende dertil.

Ordføveren: Jeg skal som Ordfører kun tillade mig nogle ganske faa Bemærkninger i Anledning af de Foredrag, vi have hørt. Det vil ikke være undgaet den ærede Forsamlings Opmærksomhed, at Udvalget har sat sig for og strengt har holdt fast ved at føre Spørgsmaalet tilbage til kun at gjælde om Leirafholdelsen i 1872—73. Med Hensyn til dette Spørgsmaal vil Lovforslaget ikke forandre Noget; thi den berørte Flytning af Leiren gjælder først for det følgende Finantsaar. Jeg maa tilstaa, at jeg ikke kan tilbageholde den ganske korte Bemærkning, at det, uagtet den ærede sidste Talers Uttringer gif i en anden Retning, dog ikke turde være saa aldeles klart, at en Flytning, som altid medfører store Udgifter, skulde være saa tidlig fornødt. Jeg kan heller ikke Andet end tilføie, at jeg med stor Interesse netop i disse Dage i et preussisk militært Tidsskrift, der nu udkommer, har set, hvilken Beundring — havde jeg nær sagt — der bliver lagt for Dagen over det heldige Lokale for en Leir, vi have ved Guld, ligesom ogsaa den Brug af Leiren, som vedkommende militære Forsatter har været Vidne til, bliver omtalt paa en for os meget opmuntrende Maade. Den Bemærkning, jeg vil gjøre, skal egentlig være rettet til det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Jeg vil tillade mig udtrykkelig at gjøre opmærksom paa, at det udelukkende er Hensynet til § 186 i Hærloven, der foreskriver Hærlovens Revision i Finantsaaret 1872—73, hvortil vi have henholdt os. Vi have altsaa ikke villet og kunne ikke ønske, at man lægger nogen Betydning i vort Forslag om den ærede Ministers Lovforslags Indskrænkning til det ene Aar; der ligger ikke deri nogen Antydning af, hvorledes enten Udvalgets enkelte Medlemmer eller Udvalget eller Thinget vil stille sig til de større Spørgsmaal om Leir overhovedet, Indskrænkning deri osv., hvilke den ærede Taler har berørt. Jeg beder fastholdt, at vi her kun afgive vor Stemme om det eneste Forslag, der foreligger, ikke om Flytning osv., men kun om Leirs Afholdelse i 1872—73. Hermed skal jeg anbefale Forslaget.